

1921-08-04

AFSENDER

Elof Risebye

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sindal, Hotel Sindal

Modtagersted:
København

Omtalte steder:
Sindal Kirke
Sindal

Arkivplacering:
Mappe 82 nr. 4 a -d

DOKUMENTINDHOLD

Handler om arbejdsprocessen i Sindal Kirke.

TRANSSKRIFTION

4 Aug. 21

Hr. Professor Joakim
Skovgaard. -

Jeg har ofte villet skrive til professoren for at fortælle lidt om mit arbejde, men naar man skal skrive til sin lærer er det altid som om man i det øjeblik viser sine ting frem og saa syntes jeg hver gang at der ikke var nok endnu, - nu er jeg imidlertid bange at professoren rejser inden jeg har skrevet, derfor skynder jeg mig nu, og haaber dette naar professoren. Jeg er i kirken fra tidlig morgen til sen aften, og jeg slider i det af al min ævne, det er i grunden et saare stort

●2●

ansvar saaledes at skulle skabe noget der bliver staaende og vidner om kunstneren, det kan nok gøre en lidt ængstelig, men jeg er usigelig taknemlig for min opgave, og jeg er alligevel ikke bange, jeg gør hvad jeg kan og hvad jeg føler og tænker, og det gør mig tryk, - ja, koret er jo ikke stort, og billederne er nær paa, men øjet falder naturligt paa dem, og lyset er meget godt, ikke helt godt, der er temmelig mørkt omkring alteret, - jeg er omtrent færdig med een væg nu, det er den venstre med Bebudelsen og Daaben, og jeg tør nok sige at jeg synes det gaar meget godt, men jeg er heller ikke bange

●3● [Mappe 82 nr. 4B]

for at male om, jeg maler meget om, og kan ligefrem ikke gaa fra det, - nu kan jeg nok snart begynde at tage fotografier og sende professoren dem - med hjærtebanken. - Bebudelsen var det første store billede jeg malte og nu er jeg næsten færdig med Daaben, i Bebudelsen er englens hoved nok pænt, jeg arbejdede meget med det, og nu kan jeg bruge det som ledetraad, - jeg maler mere dækkende end jeg før har gjort, uden at male pastost, - jeg mener bare [Overstreget: tættere] tættere, det giver et fyldigere indtryk, - det kan jo ikke nytte at jeg taler om alle de steder hvor det kunde være bedre, dem kan jeg se i søvne, og jeg ved

●4●

det jo kun alt for godt, - jeg vilde hellere tale om det jeg syntes er lykkedes for mig, for det skal jo opmuntre mig, det er englens hoved i Bebudelsen, maaske ogsaa Maria's, og saa har jeg jo gjort mig umage med hænder og fødder, - jeg gør mig i det hele taget vældig umage med det hele, og har ikke andet i mit hoved end Sindal kirke, - men jeg har ogsaa en bestemt

følelse at jeg vil faa noget ud af det, - jeg tror saa stærkt paa det, og det er jo paa Sindal jeg bygger hele min fremtid, - jeg kan ogsaa føle at jeg selv gaar frem med opgaven det bedrer sig stadig, - i Bebudelsen, som jo var det første er der nok noget tungt, tror jeg - Daaben er meget

●5● [Mappe 82 nr. 4C]

lettere malt og i det hele bedre, det billede er det jeg selv holder mest af, af dem alle, den knælende Kristus og den staaende Johannes, jeg har malt det hele saa godt jeg har kunnet, med stor kærlighed, den nøjne kristusskikkelse er jo en svær opgave, - jeg har malt saa friskt som muligt, og naar det er helt færdigt saa ved jeg at jeg ikke har kunnet gøre det bedre, - jeg vil ikke selv udtale mig om det, det er mit hjærtebarn, og jeg vil kun inderligt haabe at professoren kan finde noget godt i det, - men nu bliver jeg bange at jeg sidder her og maaske siger noget om mine billeder som ikke passer, saa jeg vil hellere tage det hele i mig igen, - og lade

●6●

professoren sige det hele, - men farverne ser professoren jo ikke paa fotografier, saa der kan jeg da sige at jeg holder alle tungere farver i de store billeder, og lader farverne blive lysere opefter, i friserne med de knælende engle og den øverste med de smaa engle, disse ere paa hvid bund for at gøre det saa let som muligt, jeg begyndte ogsaa at male de knælende engle paa hvid bund paa den ene side vinduet, og paa den anden side er der en let farve som baggrund, jeg ved endnu ikke hvad der er bedst, saa begge dele staar, ihvert fald bliver væggene lettere opefter, saaledes at de store billeder faar hele kraften, det tror jeg nok

●7●

er rigtigt, loftet skal jo ogsaa males saa jeg maa jo passe paa at det ikke bliver for tungt, - under vinduet havde jeg jo ikke bestemt noget, men saa fandt jeg i en bog et stykke [?] [?], det har jeg anvendt, nu er jeg spændt paa hvordan professoren vil synes om det, jeg tænker stadig paa at jeg maa gøre mit bedste, jeg vil jo saa inderligt have om der vankede et lille anerkende ord fra professoren naar jeg kommer hjem med alle fotografierne. Jeg er klar over at jeg ikke bliver færdig før i begyndelsen af oktober, men det passer jo ogsaa meget godt, - jeg maa huske at sige at jeg tog professorens draperier i forvaring inden jeg

●8●

rejste, og at jeg ogsaa har opbevaret billedet med de to kvinder" det vi blev saa stærkt "forelsket i, - jeg haaber ikke jeg her har trættet professoren med dette, det er jo lidt vanskeligt at skrive om billeder som professoren ikke ser, - jeg har en murer som er udmærket, han pudser hver morgen et stykke til mig, - og pudsen er det fineste jeg nogensinde

har set, saa det er i orden, jeg har selvfølgelig alle mulige oplevelser med den grad af tørhed som er bedst til at male paa, det er meget vanskeligt at træffe lige det rette, - men naar jeg maler om, og det gør jeg meget lidt, saa pudser jeg selv, og det bliver meget fint gjort, - jeg bliver dygtig i haandværket, og er helt stolt af det, - mine pensler er udmærkede

●9● [Mappe 82 nr. 4D]

der blev købt efter den pensel professoren gav mig, - jeg husker at professoren sagde man skal ikke samle paa rilikvier, - nej, men jeg synes beundringen for en elsket lærer er smuk, og at ville naa frem til samme højde er en drivfjeder, uden at man derfor skal "gøre ligesaa" - men i den henseende er jeg ubekymret, jeg har altid følt at jeg selv havde noget sige, det gælder kun at arbejde for at kunne blive moden til at sige det, og det er der læreren hjælper. - Jeg huskede paa professorens raad ikke at sætte prøvetegningerne i væggen men stifter, - saa har jeg fundet paa at fastgøre dem med en fugtig lerklat, - det gaar meget godt, - nu har jeg lige været

●10●

henne i kirken, og jeg kan ikke lade være med at sige, alligevel, at den nøgne kristusskikkelse er det bedste jeg endnu har lavet, men det er ogsaa den jeg holder allermest af, - jeg vil til slut ønske professoren et inderligt lykke paa rejsen" - og af hele" mit hjærte haabe paa et glædeligt gensyn

I ærbødighed,

Risebye¹

Adr. Hotel Sindal

Sindal.

¹ Maler Elof Risebye (1892-1961).

4 aug. 21
Hr. Professor Joakim
Skovgaard.

Jeg har ofte villet skrive til
professoren for at fortælle lidt
om mit arbejde, men naar man
skal skrive til sin lærer er det
aldrig som om man i det
øjeblik viser sine ting frem
og saa syntes jeg hver gang
at der ikke var nok indim,
— nu er jeg imidlertid bange at
professoren riper inden jeg
har skrevet, derfor skynder jeg
mig nu, og haaber dette
naar professoren. Sejer i
kirken pa tidlig morgen til
sin aften, og jeg slider i det
af at min arve, det er i
grundet et saer stort

SKOVGAARD-MUSEET
Papir Nr. 82 1/2

2

ansvar saaledes at skulle skole
noget der bliver staaende og
vidner om kunstneren, det kan
nok gaa en lidt anstuelig, men
jeg er usigelig taknemlig for
min opgave, og jeg er alligevel
ikke bange, jeg gør hvad jeg kan
og hvad jeg føler og tænker, og
det gør mig bly, — ja, hoved
er jo ikke stort, og billederne er
ude paa, men det falder naturligt
paa dem, og lyset er meget godt,
ikke helt godt, der er temmelig
mørkt omkring altred, —
jeg er omkring færdig med een
bly mig, det er den venstre
med Betændelsen og Daalen,
og jeg for nok sige at jeg
opgives det gaar meget
godt, men jeg er heller ikke bange

3

for at male om, jeg melder noget
om, og kan lige frem ikke gøre
for det - nu kan jeg nok snart
begynde at tage fotografier og sende
professoren dem - med Lyngbybankens.
- Betjeningen var det første store
billede jeg male og nu er jeg
næsten færdig med Oesteren,
i Betjeningen er en engelsk hvald
nok færdig, jeg arbejder meget
med det, og nu kan jeg bruge
det som ledetråd, - jeg
maler mere daktende end jeg
for har gjort, uden at male
pastor, - jeg mener bare ~~bettere~~
bessere, det giver et fyldigere
indtryk, - det kan jo ikke nytte
at jeg taler om alle de steder
hvor det kunde være bedre, dem
kan jeg se i sine, og jeg ved

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 82 Nr. 9B

4

det jo kun alt for godt, - jeg vilde
hellere tale om det jeg syntes
er lykkeligst for mig, for det skal
jo op mærke mig, det er enkle
hvord i Betrudelsen, mærke op en
Maria's, og saa har jeg jo gjort
mig umage med haender og fødder,
- jeg gør mig i det hele taget
voldig umage med det hele
og har ikke andet i mit hoved
end blind kirke, - men jeg
har ogsaa en bestemt følelse
at jeg vil gøre noget ud af
det, - jeg tror saa stærkt paa
det, og det er jo paa blind og
bygger hele min fremtid, - jeg
kan ogsaa føle at jeg selv går
frem med og gøre det bedre
sig stadig, - i Betrudelsen, som
jo var det første er der nok noget
hængt, her jeg - Da kan en meget

lettere medt og i det hele bedre,
det billede er det jeg selv holder
mest af, af dem alle, den knalende
Kristus og den staaende Johannes,
jeg har medt det hele saa godt jeg
har kunnet, med stor karlighed,
den yngre Kristuskirkelse er jo
en stor opgang. — jeg har medt
saa fint som muligt, og
naar det er helt fordiigt saa vil
jeg at jeg ikke har kunnet gøre det
bedre, — jeg vil ikke selv udtale
mig om det, det er mit hjertes barn,
og jeg vil kun inderligt haab
at professoren kan finde viset
gods i det, — men nu bliver jeg
bangt at jeg sidder her og maaske
siger noget om mine billeder som
ikke passer, saa jeg vil hellere sige
det hele i mig og jer, — og lade

professoren sige det hele - men
forvare sin professorer jo ikke
paa fotografier, saa der kom jeg da
sige at jeg holder alle kunstene
fjerne i de store billeder, og lader
forvare blive læst oppefter i
fiserne med de kendende engle
og den sidste med de 3 man engle,
disse er paa kind bund for
gore det saa let som muligt

jeg begynder ogsaa at male de
kendende engle paa kind bund
paa den ene side vandret, og
paa den anden side er der en
et fane som baggrund, jeg ved
endnu ikke hvad der er bedst,
saa begge dele staa, i hvert fald
blive væggen lettere oppefter,
saaledes at de store billeder
gaa hele kraften, det tror jeg nok

er rigtig, loppet skal jo ogsaa medes
saa jeg maaske jo passe paa at det
ikke bliver for tungt, — under vorduel
harde jeg jo ikke bestemt noget, men
saa fandt jeg i en bog et stykke
engelsk vers, det har jeg anvendt,
men jeg spandt paa hvordan
professoren vil synes om det,
jeg tænker stadig paa at jeg maaske
give mit bedste, jeg vil jo saa
virkeligt have om den vankende
et lille anerkende ord fra
professoren naar jeg kommer
tilbage med alle fotografierne.
Jeg er klar om at jeg ikke bliver
færdig før i begyndelsen af oktober,
men det passer jo ogsaa
meget godt, — jeg maaske tænke
at sige at jeg tog professorens
draperier i forvarning inden jeg

8

rijske, og at jeg ogsaa har oplevet
billedet "Hud de to kvinder" det er
blev saa stærkt forelsket i, - jeg
haaber ikke jeg her har kaldet professoren
med dette, det er jo lidt vanskeligt at
skrive om billeder som professoren
ikke ser, - jeg har en muner som er
udmærket, han pudsar hver morgen
et stykke til mig, - og pudsar er det
fintste jeg nogensinde har set, saa det
er iorden, jeg har selvfølgelig alle
mulige oplevelser med den grad
af tørhed som er kildt til at male
paa, det er meget vanskeligt at
kaffe lige det rette, - men naar jeg
maler om, og det gør jeg meget lidt,
saa pudsar jeg selv, og det bliver meget
fint gjort, - jeg bliver dygtig i
haandværket, og er helt stolt af
det - mine pudsar er udmærkede

der blev købt efter den pensel
professoren gav mig, - jeg husker at
professoren sagde man skal ikke
samle på silikoner, - nej, men
jeg synes kun dringen for en elsket lærer
er smuk, og at ville have frem til
samme højde er en drøvfluder,
uden at man der for skal "gøre ligeså"
- men: den herrende er jeg utvetygt,
jeg har altid følt at jeg selv havde
noget sagt, det gælder kun at
arbejde for at kunne blive moden
til at sige det, og det er der
læreren hjælper. - Jeg huskede
paa professorens raad ikke at
sætte penseltegningerne i væggen
men skifte, - saa har jeg fundet
paa at fastgjøre dem med en
højt lerklat, - det gik meget
godt, - nu har jeg lige været

venne i kirken, og jeg kan ikke
lade være med at sige, alligevel,
at den nye kirkes skikkelse er
det bedste jeg endnu har set,
men det er oppe der jeg holder
allermest af. — og jeg synes det
gaar fremad, — jeg vil til
slut ønske professoren et
niderligt lykønsning —
og af hele mit hjerte ønske
jætte et gladeligt gæstgæst
i altidighed.

Risebye
Adr. Hotel Sindal
Sindal.